

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan sveder, tiskalnice in pravnike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele eno leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 18 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom račun se po 10 kr. na mesec, po 80 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša. — Na naročbe, brez istodobne vpošiljatve naročnine, se ne ozira. Za ostanila plačuje se od štiritopne peti-vrste po 6 kr., če se ostanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnštvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnštvo naj se blagovoljno pošilja naročnine, reklamacije, ostanila, t. j. vse administrativne stvari.

Telefon št. 34.

Slovenščina pred višjim deželnim sodiščem.

II.

Dejali smo, da so brezdvoybeno vsi funkcijo narji višjega deželnega sodišča sami najbolj prepričani o tem, da se sklep Ledenigovega senata ne bode dal vzdržati, in da bode ostal gola epizoda, s kojo se slava tega sodišča ne bode pomnožila. Ves ta sklep je v svoji celoti nevzdržljiv, ter bo leha na pravniški in logični jetiki. Podlaga mu je napačna premisa, da je višje deželno sodišče v Gradcu nemško sodišče, pri kojem je nemščina izključni uradni jezik. Kaj takega smelo bi se le tedaj trditi, če bi bilo višje deželno sodišče namenjeno samo Nemcem; ker pa mu je podrejen največji del slovenskega naroda, in ker imajo po ustavnem zakonu vsi narodi jednako pravico pred sodišči, je trditev, da je prizivna inštanca v Gradcu zgolj nemško sodišče, že sama ob sebi malo objektivna, in sodnik, ki jo izreče, izpostavlja se nevarnosti, da mu javno mnenje nehoté očita, da pri svoji sodbi ni postopal popolnoma nepristransko.

Prej kot pa se spuščamo v daljše podrobnosti, omenjati je nam še nekaj splošnega. Vsaka sodniška odredba, ki ne velja samo za posamezen slučaj, s kojo se takorekoč izreče načelo, veljavno za vse slučaje, opirati se mora na razlog, ki je sam ob sebi pameten, in ima v sebi toliko prepričevalne modrosti, da prepriča vsakega, da je odredba potrebna, koristna, in da se pri trezno mislečih mora sprejeti brez vsacega ugovora. Če sedaj zadnji sklep graškega senata od te strani presojamo in presodimo, ne najdemo omenjenega glavnega razloga, ki naj bi s silno svojo močjo prepričal nas in druge, da graški sodniki res niso mogli drugače postopati, kakor so postopali.

Sodniki višjega deželnega sodišča, ki je slučajno nameščeno v mestu, koje ima v svojih rokah najostudnejši in najsurovejši nemški nacijonalizem, so morali imeti zavest, da je njihova dolžnost, le iz tega razloga kaj takega skleniti, kar so sklenili. Vedeli so že naprej, da bode takov sklep, kakor so ga objavili v svoji modrosti, voda na mlin nemškemu nacijonalizmu, pred kojim se je ravno v

Gradcu moral celo grof Gleispach skrivati, tako da se še v svoj sodni dvor ni upal, kakor se kak učenec domu ne upa, če je bil v šoli kaznovan. In da je moral gospod Ledenig vedeti, da bode sklep, s kojim se je slovenščina po Wolfovi teoriji s tako odličnega sodišča kot „minderwerthig“ pripoznala, silno razburil ves slovenski narod, o tem ne dvojimo, ker vemo, da se mu še niso iz spomina iztisnili dnovi ljubljanskega službovanja, kakor se nam niso.

In sedaj brez uspeha trudimo svojo glavo, da bi za osodepoln sklep graškega senata staknili racionalen razlog, s kojim bi si vsaj v mraku iz hiše upali! Nasproti političnim razmeram, ki davijo dandanes našo Avstrijo, bil je ta sklep naravnost nesrečen, in kdor želi, da bi se mej narodi dosegel mir ne samo na severu, temveč tudi na avstrijskem jugu, bode najnovejši sklep graškega nad-sodišča iz srca obžaloval. Trezno misleči politiki ga prej kot ne povsod obžalujejo, veselé se ga samo nemški nacijonalisti, to je tisti neolikani elementi, ki so ravnokar še grofa Gleispacha iz apelnega sodišča podili!

In če pustimo v nemar politiko, če ostanemo pri pravosodju, moramo tudi s pravosodnega stališča izjaviti, da je bil sklep do cela nepotreben, pravi nebodigatreba. Prejšnje čase so nam pri jednacihi bojih nasprotniki slovenskega jezika ugovarjali, da koristi justice neobhodno zahtevajo, da se slovenščina ne sme prikazati v sodnih spisih. Z najžrnejšo barvo slikali so nam slabe posledice, češ, da je naš jezik za pravosodno porabo popolnoma nesposoben in nerabljiv. Vsi ti ugovori so bili ničevi, in dandanes, ko ima višje deželno sodišče reševati več slovenskih pravnih nego nemških, ga ni več tako najivnega jurista, ki bi resno prisezal na nekdanj tako veljavno načelo; da je bila dopustitev našega jezika k sodiščem pravosodju v kvar ali škodo. To poglavje je dognano, za resne može namreč; za otročaje, kojim je vzor tista zmes, ki se dan za dnem tiska v „Grazer Tagblatt-u“, sevé, da ne! To zadnje pa ne pride v poštev! In če je višje deželno sodišče bodisi rado ali nerado, sestavilo posebne slovenske senate, pri kojih mora vsak votant večé biti slovenskemu jeziku, potem bi slo-

venska razprava tem votantom le v korist služila, ker bi ravno vsled te obravnave dostikrat se temeljiteje seznanili s stvarino prepira, kakor jim je to mogoče iz nemškega poročila referentovega, ki je obilokrat skovano po znani, površni šabloni. Če torej nepristransko upoštevamo dane razmere — smemo brez strahu trditi, da sedanji sklep ne podpira koristi pravosodja, nasprotno, da bodo izvirali iz njega nasledki, kvarljivi dobremu in vestnemu pravosodju. Ta sklep bode sodnikom, ki so v drugi stopinji poklicani o slovenskih pravnih sodbe izdajati, nekaka megla, ki se bode pri vsaki razpravi vlegala mej sodnike in stranke, tako da prvi ne bodo mogli pravnega predmeta opazovati v tisti čistoti, kakor bi ga opazovali pri slovenski razpravi. Da je v interesu justice, ki naj je vestna, temeljita in čez vse mere natančna, če se upeljejo take meglene razmere, tega se pač nikdo ne bode upal izreči! Naj je torej načelnik graškega senata nesrečni sklep še tako na drobno in obširno utemeljeval, predrznemo se vendar izreči, da je bil ta sklep premalo — premišljen.

V Ljubljani, 30. junija.

Češkopoljsko bratimljenje na Mickiewiczovi slavnosti. Kakor pri slavnostih Palackega v Pragi bratili so se tudi v Krakovem pri Mickiewiczem slavju Poljaki in Čehi ter si zatrjevali politično zvestobo. Na banketu je vsenčiliščni profesor dr. Smolka, sin bivšega državnozbornskega predsednika, izražal veliko veselje poljskega naroda, da more pozdraviti v Krakovem češke politične voditelje. Temelji češko poljske zveze so trdni, kajti zjedinenje obeh narodov se ni izvršilo na podlagi časnih interesov, ampak na podlagi političnih principov. Čehi zaslužijo radi svojega zatajevanja in radi svoje politične mirnosti, katere ne more skaliti nihče, največje spoštovanje. Poljaki in Čehi stre-mijo za skupnim idealom, ki naj donese narodom avstrijske monarhije slogo in pravico ter jednako-pravnost. Dr. Herold je primerjal zasluga Palackega in Mickiewicza, ki sta oba poklicala svoja naroda k novemu življenju. Čehi in Poljaki so si podali roke, zvesti vzorom pravičnosti in humanitete. To zjedinenje je izvršil poljski minister, grof Kazimir Badeni, in Čehi ne pozabijo nikdar, kaj je

LISTEK.

Krst.

Spisal Guy de Maupassant.

Pred hišo so stali mošje v nedeljski opravi. Majnikovo solnce je zlivalo svoje svetle žarke po cvetočih jablanah, sličnih velikanaskim, okroglim, belim in rožnatim šopkom, ki so raztresali svoje cvetje po vsem dvorišču. Neprestano so snežili z njih mali, beli listki, padajoči v visoko travo, kjer je žarel régrat nalik malim plamenom ter se je svetil velikim krvnim kapljam slični mak.

Ob robu gnojišča je spala debela svinja, okrog nje pa je tekala tolpa malih prašičkov, katerih repki so se vili kakor nitke.

Mahoma se je oglasil tam daleč za drevesi cerkveni zvon s slabotnim, pridruženim glasom ter se izgubljal proti smejočemu se nebu. Lastovice so brzele kakor puščice v sinjem prostoru, katerega so obroblyale velike, tihe bukve.

Zdaj pa zdaj je privedlo semkaj nekoliko smradu iz hleva, kateri se je mešal z nežnim, sladkim vonjem jabolčnih cvetov.

Jeden moških, kateri so stali pred vrati, se je obrnil k hiši ter zaklical:

„Naprej, naprej, Melina, že zvoni!“

Bil je trideset let star, visoko vzrastel kmet, katerega večno delo na polji še ni sklonilo in pokazilo. Star mož — njegov oče — grčav kakor hrastovo deblo, s žuljavimi rokami in krivimi nogami pa je pristavil:

„Ženske pač niso nikdar gotove.“

Tovariše, starčeva mlajša sinova, sta se zasmejala, jeden pa se je obrnil k starejšemu bratu, ki je klical prvi, ter mu rekel:

„Pojdi po nje, Polt, sicer ne pridejo pred poldnevom!“

In mladi mož je šel v svojo hišo,

V bližini pa je začela vpiti jata rac ter bti s peroti; potem so racale počasi proti ribnjaku.

Zdajci se je pojavila pri vratih hiše debela žena, katera je imela v naročju že dva meseca starega otročička. Beli trakovi njene čepice so ji viseli po hrbtu vrhu živorudečega robca.

Potem je prišla ob roki svojega moža mati, velika, stasita žena, ki pa je štela jedva osemnajet let. Imela je svež in prijazen obraz. Za njo sta šli stari materi, zveneli kakor posušena jabolka. Videti je bilo, kako je mnogoletno naporno delo upognilo njihove sedaj toli stare, oslabele in utrujene ude,

Jedna izmed njih je bila vdova; prišla se je starega očeta, kateri je ostal pred vrati. In tako sta šla prva v sprevedu, takoj za babico in otrokom. Njima so sledili drugi člani rodbine, katerih najmlajši so nosili zavitke, napolnjene s slaščicami.

V daljavi je pel neutrudljivo mali zvon ter na vso moč klical bližajoče se slabotno detece. Dečaki so lezli iz jarkov, za ograjami so se prikazovali ljudje, dekleta so postavila svoja vederca za mleko na tla ter se ustavila, da vidijo krstni spreved.

Zmagovito je nesla babica svoje živo breme ter se skrbno umikala vsaki lužici. Starci so korakali nevkretno, saj so bili od teže let in skrbij že nekoliko sklonjeni; mladi pari pa bi bili najrajše plesali in gledali so po dekletih, katera so prihajala mimo njih.

Oče in mati sta stopala dostojanstveno ter jako resno tik za otrokom, ki naj bi ju nekoč v življenji zastopal ter bil zarodnik imena Dentu, katero je bilo dobro znano daleč na okrog.

Krenili so na polje, da si prikrajšajo ovinek po glavni cesti.

Zdajci se je prikazala cerkev s svojim koničastim stolpom. Prav pod škrloto streho je bila



storil ta minister za-nje. Govornik je napil češko-poljskemu prijateljstvu.

Kmeti v Galiciji trajajo že več tednov, a mesto da bi se manjšali, se množe ter postajajo čim dlje opasnejši. Kar se je godilo te dni v Nowem in Starem Sączu ter v njuni okolici že ni možno imenovati nemir ali izgred, nego ustaja, poulični boj, revolucija. Dve milj naokoli so predvčerajšnjim gorela vsa židovska poslopja, prodajnice, gostilne, skladišča. Kakor bi divjala ondi vojna taki so kraji. Ljudje si ne upajo na ceste, saj divjajo roparski kmetje in delavci uprav bestijalično. Vojaštvo in orožništvo je zaprlo že nebroj izgrednikov, ubitih je že nad 100 ljudi, a revolucija se le še širi in širi. In to vse v letu cesarjevega jubileja! Kako strašne so sedaj razmere v zahodni Galiciji dokazuje to, da je morala vlada proglasiti preki sod v Novem Sączu in Limanovici ter za 33 okrajev izjemno stanje. V vsej Galiciji pa je 76 okrajev; torej je skoraj polovica dežele nemirna. Kdo je kriv sedanjih razmer, ki so nevarne prav tako beraškim židom kakor krščanskim bogatašem, trgovcem, fabrikantom in grajščakom? Deželna zanikarna uprava? Židovske pijavke? Antisemitsko hujškanje? Drug dolži drugega, a najpravičnejše je, ako rečemo, da so krivi vsi imenovani trije faktorji!

Blamirani Goluchowski in Črnagora. Boj „Fremdenblatta“ proti „Glasu Crnagorca“ in proti knezu Nikiti se je završil s sijajno blamažo glasila avstrijskega zunanjega ministra. Tiste beleške, radi katere je nastal ves hrup, sploh ni prinesel cetinjski „Glas Crnogorski“, ampak zagrebški „Srbo-bran“. „Fremdenblatt“ pa te novice ni posnel po „Srbo-branu“, nego po ogerskem oficijoznem „Pester Lloyd“, ki je infamno lagal, da je posnel tisto vest po glasilu črnogorskega kneza. „Glas Crnogorca“ zavrača z opravičeno ogorčenostjo surove napade „Fremdenblatta“ na-se in na kneza ter dokazuje, da so bile vse brzojavke in beleške „Neue Freie Presse“ o nekih izjavah lorda Salisburyja nesramna židovska laž, katero je pomagal širiti oficijozni „Correspondenz-Bureau“!

Italijanska ministerska kriza se je po preteku desetih dni izvršila s tem, da je sestavil general Pelloux novo ministerstvo. Večina ministrov je vzeta iz levičarjev, mej temi voditelja levice Baccelli in Fortis, ki sta največ pripomogla k padcu Radinija. Bodoči zunanji minister pa postane admiral Canevaro, ki se je še pred kratkim vrnil s Krete, kjer je poveljeval italijanskemu brodomu.

Novo francosko ministerstvo je sestavil — po poskusih Ribota, Sarriena in Peytrala — Brisson, pristaš radikalne republikanske stranke ter velik nasprotnik klerikalizma in antisemitizma. Najodličnejši člani njegovega kabineta, ki se predstavijo zbornici danes, so Bourgeois kot naučni, Sarrien kot justični, Delcassé zunanji, Peytral finančni in Cavaignac vojni minister. Rusko časopisje ne simpatizira z Brissonovim kabineto, saj je znano, da je Bourgeoisovo ministerstvo padlo jedino le radi protiviljenja — ruskemu vplivu!

odprtina, in tam, za ozkim okencem, se je premikalo nekaj s silnim gibanjem. To je bil zvon, ki je pel neprenehoma ter vabil novorojenca, naj pride prvič v hišo božjo.

Sprevodu se je pridružil tudi pes. Metali so mu sladkorja, in vesel je skakal okrog ljudi.

Cerkvena vrata so bila že odprta. Duhovnik, visoko vzrasel, slok in močan mlad mož z rdečimi lasmi, je čakal pred oltarjem. Tudi njemu je bilo ime Dentu, saj je bil stric otročička, brat njegovega očeta. In po predpisih obreda je krstil svojega netjaka, ki je dobil ime Prosper Cezar, ter je začel glasno jokati, ko je začutil simbolično sol na svojem jeziku...

Po končani ceremoniji je čakala obitelj pri vratih, da je slekel duhovnik svoj koretelj, potem so krenili skupno domov. Vsi so hodili sedaj hitreje, kajti vsakdo je mislil na obed.

Otroci vsega okraja so se podili za sprevedom, in vsakokrat, kadar je zaglal kdo polno roko bonbonov mej nje, so se ruvali in borili, da so lasje kar leteli po zraku. Tudi pes se je zapodil v to guječo, da bi dobil kaj slaščic. Vlekli so ga za ušesi, za rep, za šape, toda bil je še bolj trmast kakor otroci.

(Konec prih.)

Dopisi.

Novomeška okraja, 27. junija. Učiteljstvo novomeškega šolskega okraja je praznovalo 22. t. m. 50letnico presvetlega cesarja. Ob 9. uri je bila v samostanski cerkvi slovesna maša s zahvalno in cesarsko pesmijo, katero je daroval z obilo asistenco gosp. prošt dr. Seb. Elbert. Petje oskrbelo je učiteljstvo; iz posebne prijaznosti sta sodelovala gg. brata Kozina. Za njuno prijaznost izrekamo jima imenom vsega učiteljstva prisrčno zahvalo. Sv. maše udeležil se je tudi gospod okr. glavar vitez Vesteneck s člani c. kr. okrajnega šolskega sveta. Po maši zbralo se je učiteljstvo v ukusno, slavnosti primerno okrašeni dvorani „Narodnega doma“ k slavnostni seji, katere so se udeležili vsi člani c. kr. okr. šolskega sveta, na čelu jim predsednik g. glavar in veliko gosp. duhovnikov-katehetov. G. nadzornik A. Jeršnovic otvoril sejo in razjasni navzočim pomen te slavnosti. Predno preide na dnevni red, nasvetuje g. nadučitelj Koncilijski, naj odpše učiteljstvo Njega Veličanstvu brzojavno udanostno izjavo. Ta nasvet je bil z navdušenimi „Slava“ kliči sprejet. Slavnostni govornik je bil g. nadučitelj Koncilijski. V vznešenih besedah opisal je g. govornik delovanje Njega Veličanstva v blagor in srečo državljanov. Omenjal je d. brote, katere je delil različnim stanovom in posebno povdarjal še dobrote, katere je iz Njegove milostne roke prejel učiteljski stan. Za Njegovega vladanja ustanovilo se je v Avstriji na tisoče šol, samo v našem okraju 19. Končal je svoj govor z besedami cesarske pesmi: „Bog ohrani, Bog obvari nam cesarja, Avstrijo!“ Mogočni „Slava“ kliči spremenili so se polagoma v lepo melodijo cesarske pesmi, katero so vsi navzoči navdušeno zapeli. Da bi se tej slavnosti postavil dostojen spomenik, naročil je stalni učiteljski odbor spominsko knjigo, katero diči na prvi strani podoba Njega Veličanstva in Njegov popoln naslov. Za tem so napisani na novi strani člani c. kr. ministerstva za uk in bogočastje, c. kr. deželnega šolskega sveta in ces. kr. okr. šolskega sveta, vsako oblastvo na svojem listu. V spominsko knjigo vpisala se je tudi udanostna izjava, katero so vsi navzoči podpisali. Prvi upisal se je gospod okr. glavar, za njim člani c. kr. okr. šolskega sveta, na to gostje, ki so nas počastili in slednjič učiteljstvo. V knjigo napisal se bo še slavnostni govor in potem slavnost vsake šole vsega okraja. Knjiga bo shranjena v okr. učiteljski knjižnici. Po slavnostni seji vršila se je navadna okrajna učiteljska konferenca v dekliški šoli. Ob 1. uri popoldne je bil banket v hotelu Schwarz, katerega se je udeležil ves c. kr. okr. šolski svet, že prej imenovani gostje in vse učiteljstvo. Vrsto napitnic otvoril je g. nadzornik z nagovorom na Njega Veličanstvo kot dobrotnika in popešitelja ljudske šole in učiteljstva. Mogočni „Slava“ kliči zaorili so po dvorani, godba pa je zaigrala cesarsko pesem, katero so navzoči stoji poslušali. G. nadučitelj Barle napil je gospodu dež. predsedniku baronu Hainu, g. nadučitelju Koncilijski navzočemu gosp. c. kr. okr. glavarju vitezu Vestenecku, kot pravemu prijatelju učiteljstva, ki je vselej in vedno rad podpiral težnje posameznika in vsega učiteljstva, proseč ga, naj tudi v prihodnje ohrani učiteljstvu svojo blagonaklonjenost. G. glavar se je zahvalil na napitnici in pripomnil, da dobro pozna težavno stanje učiteljstva in obljubil, da bo tudi v prihodnje drage volje podpiral učiteljstvo. Spodbujal nas je, naj bomo delavni v šoli in zunaj nje, naj mladino vzgajamo v ljubezni do Boga in domovine in v pravem avstrijskem duhu. V ljubezni in udanosti do cesarja vzgojena mladina zrastle bode v močan jez proti vsakemu sovražniku. Gosp. nadučitelj Kalinger je napil g. nadzorniku kot neumornemu in plodonosnemu šolniku, kojega zasluge so znane tudi Njega Veličanstvu, ki ga je odlikoval z zlatim zaslužnim križcem, želeč, naj bi ta križec še dolgo vrsto let dičil prsa g. nadzornika. Napil je tudi g. nadzorniku za nemške šole tega okraja, ki se pa zaradi službenih opravkov ni udeležil slavnosti. G. učitelj Kutnar nazdravil je g. proštu dr. Elbertu, ki je zahvaljujoč se izrekel željo, naj bi šola in cerkev po vladarjevem geslu Viribus unitis delovali pri vzgoji mladine. Napilo se je tudi navzočemu g. županu dr. Scheguli, členoma ces. kr. okr. šolskega sveta, dr. Deteli in dr. Marinkotu, kateri vsi so zahvaljujoč se povdarjali važnost učiteljskega stanu in izražali svoje simpatije z učiteljstvom. Končno napilo se je stalnemu odboru za prireditev take lepe in pomenljive slavnosti v proslavo 50letnice. S tem je bil oficijalni del končan. Godba je ves čas pridno igrala največ slovenske in slovanske komade. Pevec in pevke so zapeli nekaj mičnih pesmi in le prehitro je prišel čas ločitve. V večernem hladu smo se razšli s prijetno zavestjo, da smo preživeli lep in pomenljiv dan.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 30. junija.

— („Der Süden“) Na Dunaju bode od 1. julija t. l. izhajal list pod imenom „Der Süden“, Organ für die politischen, culturellen und wirtschaftlichen Interessen der Kroaten und Slovenen. Namen mu bode poglavitno ta, razširjati poznanje naših razmer izven

slovenske in hrvatske domovine. Tak list v središču države je Slovencem in Hrvatom živo potreben. Naš narod trpi poglavitno pod tem, da se v njemu sovražnem časopisju širijo kriva poročila o nas ter ga dosedaj ni glasila, v kojem bi se taka poročila pobijala. Odpor v domačem časopisju pa ni izdaten, ker je le to malo razširjeno in drugorodcem neumljivo. Novo utemeljeni list bode tedaj imel nalogo, da kratko pa odločno in dostojno pobija krive glasove, katere širijo o Slovencih in Hrvatih protiva jim glasila. Nasproti pa bode list tudi domače kroge informiral o dogodkih, tikajočih se poglavitno naroda slovenskega in hrvatskega. List se bode načelno izogibal domačemu strankarstvu in prepiru ter zastopal narod v celoti. Začne se izdajati kakor polmesečnik, a da se spremeni v tednik, odvisno bode od občinstva. Ker bode bolj redko izhajal, mu bode lahko tvarina izbrana. Da se bode v pravem duhu vodil, za to daje poročstvo oseba izdajatelja gosp. Jakoba Pukla, v časnikarstvu izkušenega, dobro poznanega in tudi izven slovenske domovine čislana rodoljuba. Cena listu bode 2 gld. 50 kr. za celo, 1 gld. 25 kr. za pol leta. Uredništvo in upravnništvo: „Wien, Plankengasse 4“. — Na željo se pošlje list brezplačno na ogled.

— (Nova učna knjiga za meščanske šole.)

V Hribarjevi tiskarni v Celju začeli so tiskati slovensko računico za meščanske šole, katero je po nemški dr. Močnikovi priredil dr. T. Romih. To je zadnja knjiga, katero še potrebujemo za naše meščanske šole. Potem smo popolnoma preskrbljeni z učnimi knjigami, primanjkuje nam le še meščanskih šol, kajti deške slovenske nimamo niti jedne, mej tem ko jih imajo napredni Čehi (z dekliškimi) blizu 200. In celo v Dalmaciji jih imajo 10. Najprej in najlažje bi se ustanovila taka šola v Ljubljani, kjer bi jo mesto in okolica vzdrževali, vsaj pa tudi meščanska šola (združena z ljudsko), ne stane dosti več, kakor osemrazredna ljudska šola, in vendar so uspehi na meščanskih šolah vsi drugi, ker imajo strokovni pouk.

— (Koncert v korist Prešernovega spomeniku.) Slovensko delavsko pevsko društvo „Slavec“ priredil v soboto, dne 2. julija velik koncert na vrtu „Narodnega doma“ v korist Prešernovega spomeniku. Ako bi bilo vreme neugodno, vrši se koncert v „Sokolovi“ telovadnici, in je po končanem pevskem vzporedju ples. Pri koncertu sodelujeta iz prijaznosti g. Ivan Meden ter gosp. M. Benčan iz Celja. Razpored l. 1. Čerin: „Domu“, zbor. 2. Iv. pl. Zajc: „More“, sinfonična glasbena slika za moški zbor z orkestrom. 3. Iv. pl. Zajc: „Večer na Savi“, zbor. 4. dr. B. Ipavec: „Na Prešernovem domu“, zbor s tenor, bariton in četvero pevcom ter s spremljevanjem orkestra, (tenor g. Iv. Meden, bariton g. A. Štamcar). II. Izmej slovanskih točk vojaške godbe je posebno omenjati: Gerbič: „Sundevičeva koračnica“. Horny: Potpourri Slovanskih melodij. Šebek: Slovanska balada št. v. 2. Parma: Intermezzo iz opere „Ksenija“. III. Zanimivi telovadski in atletske nastopi, izvajata gosp. M. Benčan in 11letni deček iz Celja. (Povsem nov vzpored.) Začetek koncertu ob 1/9. uri zvečer. Vstopnina 40 kr. za osebo, za častite podporne člene 20 kr. — Z ozirom na zvišeni namen koncertu, se preplačane stavijo meje. Vzored dobival se bode na večer koncerta pri blagajni. Odbor vabi k mnogobrojni udeležbi.

— (Št. jakobsko trnovska ženska podružnica sv. Cirila in Metoda) priredi svojo letno veselico 10. julija pri „Lloyd“, namesto pri Virantu. Odbor vabi najljudnejše k mnogobrojni udeležbi.

— (Veliki koncert vojaške godbe) na korist napravi cesarskojubilne ustanove za vojaške sirote, ki se je vršil v torek zvečer v Švicariji, je privabil prav mogo občinstva. Vojaška godba, ki posveča v zadnjem času svojo pozornost tudi slovanskim komponistom ter igra skladbe Čajkovskega, Rubinstejna, Smetane, Parme in Gerbiča, je svirala tudi na ta večer nekaj slovanskih točk ter žela najlaskavejše priznanje.

— (Krošnjarenje v Ljubljani.) Zjutrajšnjim dnevom vstopi v moč in v veljavo prepoved glede krošnjarenja v ljubljanskem mestu.

— (Streljanje s topiči v mestu.) Ob raznih praznikih strelja se s topiči v Trnovem in Št. Peterkem predmestji, tako da so ljudje, posebno pa bolniki, vsi vznemirjeni. S streljanjem prične se navadno že ponoči in traja skoraj neprenehoma do popoldne. Tako nezmislno in nepotrebno streljanje ponoči ne moti samo nočnega miru, marveč ima še tudi drugih neprijetnih posledic. Policija prepoveduje druga, mnogo bolj nedolžna dejanja, katara bi utegnili nadlegovati občinstvo ali plašiti živino, tega

pa še dosedaj ni prepovedala. Posebno pa je tako streljanje neumestno pri St. Peterski cerkvi, ker je tamkaj bolnica blizu in so belniki vznemirjajo. Ker streljanje ne povzdičuje cerkvene slavnosti in je sploh nepotrebno in nevarno, kar svedoči slučaj, kateri se pripetel skoraj pri vsakem streljanju, naj bi policija potrebno ukrenila, da se streljanje s topiči v mestu odpravi.

— **(Svarilo.)** V zadnjem času se pri različnih rodbinah po mestu kaj radi oglašajo mladi ljudje, ki se nazivljajo srednošolske dijake, z raznimi, seveda izmišljenimi imeni ter prosijo večje ali manjše denarne podpore. Če jih kdo vpraša za spričevalo, se navadno izgovarjajo, da ležijo njih spričevala pri šolskem ravnateljstvu kot priloga kakih prošnji. Kakor se je dalo doslej dognati, ti mladi ljudje niso nikaki dijaki, ampak le navadni sleparji, pred katerimi hočemo občinstvo s temi vsticami svariti.

— **(Pogreša se)** gospodična Zofija Pammer 25 let stara, majhne postave, podolgačnega, bledega obraza in črnih las. Dne 27. t. m. zvečer odšla je iz svojega stanovanja v Levstikovih ulicah in se do sedaj ni vrnila. Na sebi imela je svetlo modro obleko z belimi pikami in s čipkastim ovratnikom in rdeč slamenk z usnatim pasom.

— **(Iz prisilne delavnice ušel)** je 22 let stari prisiljenec Jožef Guggenberger iz St. Lorenca v šmohorskem okraju.

— **(Nesreča.)** Poročali smo v torek o nesreči, katere se je primerila v Šiški in dodati nam je samo to, da se puška ni sama sprožila, ampak da je trgovski pomočnik Keršič v šali in ne vede, da je puška nabita, ž njo pomeril na svojega tovariša Deva ter ustrelil. Zadel je Deva v glavo.

— **(Klub slovenskih biciklistov „Kamnik in okolica“.)** Ker dosedaj ni še dosti dirkačev k dirki prijavljenih se je sklenilo, da se dirka le tedaj vrši, ako je prijavljenih, najmanj osem dirkačev ter podaljša minimalni čas na 90 minut.

— **(Osobne vesti.)** Notar v Podkloštru, Rudolf Bratschko je premeščen v Šmohor, notar Maks Kreunz v Železni Kaplji pa v Podklošter.

— Kaznilnični kontrolor v Kopru, Anton Pelko je imenovan upraviteljem koperske kaznilnice, kaznilnični pristav v Gradiški Rudolf Zoratty pa nadzornikom ženske kaznilnice v Begunjah.

— **(Nemškonacionalni shod v nevarnosti.)** Iz Celovca se nam piše z dne 28. t. m.: Včeraj je poslanec V. kurije, dr. Artur Lemiž, sklical volilni shod, da bi poročal o zadnjih dogodkih v državnem zboru. Na ta shod je pa tudi prišlo pod vodstvom svojih voditeljev mnogo socialnih demokratov, ki so menda prvokrat delali nemškimi nacionalcem pri nas na javnem shodu tako zgago, kakršne si niti sami niso nadejali. Dr. Lemiž je govoril nad dve uri, omenjal vse važne epizode v zadnjem državnozbornem zasedanju, dotaknil se praških in graških razmer in napadal slovenskega poslanca dra. Žitnika, ki se je drznil govoriti povodom jezikovne debate tudi o koroških razmerah, češ, da ima o Koroškem le tisti pravico govoriti, ki je tod izvoljen. Pravil je navzočim, da so bili tega slov. poslanca jedenkrat slovenski kmetje, ki pa nemški mislijo, na nekem shodu na ceste vrgli, kar pa menda razun dru. Lemižu nikomur ni znano, niti dru. Žitniku samemu. Hudoval se je nadalje nad Poljake, ki so ravno zadnji čas pokazali svoje slovensko mišljenje, kajti po izreku nekdanjega predsednika poslanske zbornice so Poljaki vsekakor drugega rodu, kakor pa Slovani. Trdil je nadalje, da imajo na Koroškem Slovenci štiri čisto slovenske šole in 84 mešanih, a gola resnica je, da imamo samo dve slovenski, vse druge pa so prave mučilnice za našo dečo. Ostro je prijel dunajskega župana dra. Luegerja, da ni hotel priskočiti Gradcu na pomoč ter je rekel: „Lieber feig, als dumm.“ Privoščil si je s posebno slastjo žide, češ, da vsi dunajski židovski listi lažejo, ker žid laže precej, ko pride na svet, kaj šele potem. Dobro sta mu levite brala socialna demokrata Ahac in Pressien, izmed katerih je prvi predlagal nezaupnico zastopniku V. kurije. „Fej“ in „Pereat“ klici so na jedni, na drugi strani pa „Heil“-klici odmevali po natlačeno polni dvorani. Mnogi nemški nacionalci so že pred glasovanjem ostavili zborovanje in dru. Lemižu se je s samo štirimi glasovi večina votirala zaupnica. Ker je bilo med delavci tudi več slovenskih, so nekateri vili „Na zdar“ v posebno veselje (!) nemškimi nacionalnim „heilovcem“, in malo je manjkalo, da ni prišlo do spopada. Lemiž pa je lahko vesel svojega najnovejšega poraza in na Dunaju lahko še nadalje sekundira Wolfu, zakaj v svesti si naj bo, da bo pri prihodnji volitvi malo težje za njegov mandat.

— **(Akad. tehniško društvo „Triglav“ v Gradcu)** ima v soboto 2. julija t. l. svoje IV. redno zborovanje s sledečim vsporedom: 1. Čitanje zapisnika. 2. Čitanje zapisnika bratskega društva „Slovenija“. 3. Poročilo odbora. 4. Slučajnosti. Lokal: Thonethof. Čas: ob 8. uri zvečer. Slovanski gostje dobro došli!

— **(Lahonska predrznost in nesramnost.)** Povodom pokritja „Šolskega doma“ v Gorici, kateri se sids v spomin petdesetletnice cesarjevega vladanja, razobešene so bile v soboto na tem poslopju

zastave, kakor je to občna navada. Razobešene so bile cesarske, slovenske in mestne zastave. Slovenske zastave so nekega Kramarja in nekega šolskega slugo tako razburile, da sta koj tekla na policijo in slavna policija je tudi tokoj spoznala, da je razburjenost teh dveh možakarjev opravičena, češ, slovenska zastava v Gorici je izzivanje. Policija je res zaukazala, da je odstraniti slovenske zastave in ta ukaz se je moral izpolniti. Izpolnil pa se je drugače, kakor je morda mislila policija, kajti najprej so padle cesarske zastave, potem mestna in šele nazadnje slovenska. Predsednik „Šolskega doma“ posl. dr. Gregorčič je proti tej, za ves slovenski narod skrajno žaljivi odredbi brzojavno protestiral pri ministerskem predsedniku.

— **(Ali ga uženejo?)** Z Goriškega se nam piše: Židje so zagnali velik krik proti državnemu poslancu kmetskih občin furlanskih, don Zanettiju. Mož je sicer goreč Italijan in zvest pristaš liberalnega italijanskega kluba v državnem zboru, ali v gospodarskem oziru se drži krščansko-socialnega programa — vsaj v teoriji. Minolo nedeljo so krščanski socialisti priredili v Zagradu shod, na kateri je prišel tudi poslanec Zanetti in tam celo goveril. To je zadostovalo, da so židje, ki so voditelji naših Lahov in sicer Furlanov, začeli proti njemu gonjo in ga v svojih listih že pozivljajo, naj odloži mandat.

* **(Milka Trnina v Londonu)** Najslavnejša hrvatska operna pevka, Milka Trnina je pela te dni v Londonu kot Isolda, Walkira in Brunhilda ter žela največje priznanje. Kritika jo stavi v vrsto prvih svetovnih pevk ter jo celo nazivlja prvo pevko Wagnerjevih oper!

* **(Stoletnica Leopardija)** Včeraj so praznovali v Italiji stoletnico rojstva jednega največjih pesnikov, Leopardija, ki se je rodil dne 29. junija 1798 v mestu Recanati. Zlasti tu so bile velike slavnosti, koncerti, gledališka predstava, razstava, razkritje doprsnega kipa v komunalni palači i. t. d. Središče slavnosti pa je bilo pred kipom Leopardija, ki stoji že dolgo sredi najlepšega trga. Leopardi je bil pesnik pesimizma, rodoljubja in humanitete.

* **(Kaj vse ljubezen stori!)** V Dobravi pri Horici se je dogodila, — tako javljajo iz Prage — strašna ljubezenska drama. Neka 45letna vdova Drupsky je imela s 23letnim slugo Trskom ljubezensko razmerje. Ko je rodila dete, ga je umorila. Orožniki so jo hoteli zapreti, a ona se je zastrupila. Ko so jo pokopali, se je Trski na njenem grobu ustrelil.

* **(Borba z biki.)** Te dni so se vršile v Barceloni velike borbe z biki. (Španci se namreč ne nebajo zabavati, četudi jim gre za kožo!) Pri tej borbi pa se je pripetila nesreča. Torera Valentina je podrl bik na tla, ga nataknil na rogove ter ga umoril.

* **(Iščejo se ženske)** V Angliji imajo pod pokroviteljstvom princeze waleske društvo, ki nabira in odpošilja žene in dekleta v angleške kolonije. Tako se nudi ženskam, ki ne najdejo doma dela, prilika, da ga dobe drugod. Vodja kolonije na Capu, Cecil Rejedes, je poslal društvu 12.000 frankov, da pošlje več žensk na Cap.

Darila:

Uredništvu našega lista so poslali: **Za družbo sv. Cirila in Metoda:** Gosp. Pikel, prvomestnik moške podružnice v Postojni 60 kron, nabrane pri izletu „Postojnskega Sokola“ v Planino dne 26. t. m. — G. Martinski v Kropi 12 kron, namreč 1/2, osrednjemu društvu, 1/2 za Velikovsko šolo in 1/2 „Sloginim zavožom“ v Gorici. — G. Svetec Filip v Idriji 2 kroni 70 vinarjev, nabrane v veseli družbi v gostilni pri Dimnikarju zaradi primanjkljaja vžigalic družbe sv. Cir. in Met. — Skupaj 74 kron 70 vin. — Živel rodoljubni darovalci in njih nasledniki!

Za Prešernov spomenik v Ljubljani: G. Ivan Krulec, učitelj, sedaj v Gradcu 2 kroni. — Živio darovalec in njega nasledniki!

Telefonična in brzojavna poročila.

Gradec 30. junija. Danes se je pri tukajšnji višji sodnji zopet vršila vzklicna razprava o pravdi, ki se je vršila pri prvi sodnji slovensko. Zastopnik stranke, odvetnik dr. Hudnik, je pred plediranjem izjavil, da sme na vsak način govoriti slovensko, da pa se za sedaj ukloni senatnemu sklepu, po katerem je pri nadsodnji razpravljati samo nemško. Predsednik Ledernig je izjavil, da se senat drži sklepa z dne 23. junija t. l.

Dunaj 30. junija. Pooblaščenca mlado češke stranke za pravno pogajanje so imeli danes ob 10. uri dopoldne najprej kratko posvetovanje s finančnim ministrom drom. Kaizlom. Potem sta se načelnika mladočeškega kluba, dr. Stransky in dr. Pacak, posvetovala 2 1/2 ure z ministerskim predsednikom grofom Thunom, kateri jih je informoval o svojih namenih. Te

informacije niso čeških zaupnikov kar nič vznemirile, tako da čakata s popolno ravnodušnostjo na to, kar se zgodi. Popoldne ob 3. uri zbrali so se vsi češki pooblaščenca pri grofu Thunu. Posvetovanja se bodo nadaljevala še jutri.

Dunaj 30. junija. Glasila nemških obstrukcijskih strank javljajo, da se Nemci spravili pogajanj s Čehi ne udeležijo, dokler vlada ne prekliče jezikovnih naredb. Zajedno naglašajo, da nikakor ne prepuste, da bi vlada Čehom za preklic jezikovnih naredb dala kako kompenzacijo.

Dunaj 30. junija. Ministru grofu Goluchowskemu je menda na tem, da predno nastopi svoj dopust, še enkrat avstrijskim Slovanom pokaže svojo blagonaklonjenost. V svojem oficijoznem listu, v „Fremdenblattu“ prijavlja danes robato in grozilno pisano noto Bismarkovih „Hamburger Nachrichten“, ki zahtevajo, naj avstrijska vlada prepove slovenskim zdravnikom udeležiti se shoda poljskih zdravnikov v Poznanju, češ, Nemčija ne bo nikdar pripustila, da bi avstrijski državljani podpirali na odcepljenje Poznanja od Pruske merečih teženj. Ponatis teh izvajanj v „Fremdenblattu“ kaže, da jih odobrava ministerstvo zunanjih del, dočim doslej v svojih listih še nikdar ni črhnilo proti tistim hujskačem, ki hodijo v Avstrijo ne na znanstvene sestanke, ampak na schulvereinske, südmarckovske in druge take politične priredbe rogovilit in agitovat za „Allddeutschland“.

Praga 27. junija. Listi prijavljajo poziv na katoliški shod, kateri se bo tu vršil od 22. do 25. avgusta.

Krakov 30. junija. Pri Mickiewiczevi slavnosti so se Sokoli dogovorili, ustanoviti zavezo sokolskih društev za celo Cislitvansko.

Lvov 30. junija. Po dosedaj došlih poročilih, ni bilo včeraj nikjer izgredev. Namestnik grof Pininski je v Limanovi zbral 200 županov in občinskih odbornikov ter jim priporočal, naj skrbé za red, ker se bo postopalo proti izgredek z največjo strogostjo. Namestnik se je vrnil v Lvov. Razglasenje nagle sodbe je naredilo velik utis. Vojaštvo je pripeljalo v Nowi Sącz več sto aretovanih izgrednikov. Krvnik Seelinger z dvema pomagačema je prišel v Tarnov.

Lvov 30. junija. Položaj v Proszczenki je jako nevaren. Vlada je poslala tja nekaj vojaštva.

Tešin 30. junija. V Gališki nastanjena armada menda ne zadostuje za vzdrževanje redu. Dva bataljona pešpolka št. 54 sta dobila včeraj ukaz, pripraviti se za odhod v Nowi Sącz, a odpotovala še nista.

Bolcan 30. junija. Pod milim nebom se je vršil protestni shod nemške katoliške ljudske stranke. Na shod, kateremu je predsedoval posl. Zallinger, je prišlo nad 10.000 oseb. Glavni govornik je bil baron Dipauli, kateri je ostro bičal nemškonacionalno gibanje in odklanjal vsako zvezo z nemškimi nacionalnimi strankami, ker agitujejo proti državi in proti dinastiji. Rekel je, da Tirolci ne marajo plavic, da je njihov znak tirolski orel, črno-rumene barve. Povdarjal je, da so se tirolski poslanci vedno zavzemali za interese nemškega naroda. Avstrija pa da ne more biti niti nemška, niti slovanska, ampak mora vedno ostati samo Avstrija. Shod je sprejel več krepkih resolucij in poslal udarnostni brzojavki cesarju in papežu.

London 30. junija. Listom se poroča, da je ameriška vlada sklenila poslati posebno brodovje pod vodstvom admirala Watsona v Evropo, da bombardira španska obrežna mesta.

Novi York 30. junija. Španski konzul v Kingstonu je dobil brzojavno obvestilo, da so Španci pri St. Jagu močno poškodovali ameriško križarko „Brooklyn“. Admiral Schley in 24 ameriških mornarjev je bilo baje ubitih. Španci so baje napravili toliko podkopov, da Amerikanci ne morejo priti v pristan pri St. Jagu.

Washington 30. junija. General Meritt je odpotoval na Filipine, kjer hoče ustanoviti provizorno vlado.

Washington 30. junija. General Shafter je baje sporočil, da z izkrcanim vojaštvom lahko zavzame Santiago.

Meteorològično poročilo.

Višina nad morjem 306-2 m.

Junij	Čas opa- zovanja	Stanje baro- metra v mm.	Tempe- ratura v °C	Vetrovi	Nebo	Padavina v mm v 24 urah
28.	9. zvečer	734.2	18.2	sl. jug	del. obl.	
29.	7. zjutraj 2. popol.	736.1 735.3	13.5 24.1	s. vzhod sl. vzhv.	del. obl. del. obl.	0.0
30.	9. zvečer 7. zjutraj 2. popol.	735.4 738.0 738.4	18.6 15.5 24.2	sl. jug sl. sever p. m. vzh.	skoro jas. jasno pol obl.	0.0

Srednja temperatura torka in srede 20.2° in 18.7°,
za 1.0° nad in 0.3° pod normalom.

Dunajska borza

dne 30. junija 1898.

Skupni državni dolg v notah	101 gld. 60 kr.
Skupni državni dolg v srebru	101 " 40 "
Avstrijska zlata renta	121 " 30 "
Avstrijska krona renta 4%	100 " 75 "
Ogerska zlata renta 4%	121 " 15 "
Ogerska krona renta 4%	98 " 95 "
Avstro-ogerske bančne delnice	907 " — "
Kreditne delnice	359 " — "
London vista	119 " 95 "
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58 " 80 "
20 mark	11 " 75 "
20 frankov	9 " 52 "
Italijanski bankovci	44 " 35 "
C. kr. cekini	5 " 65 "

Dne 28. junija 1897.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	163 gld. 50 kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	193 " — "
Dunavske reg. srečke 5% po 100 gld.	128 " 75 "
Zemlj. obć. avstr. 4 1/4% zlati zast. listi	98 " 70 "
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	157 " — "
Ljubljanske srečke	22 " — "
Budolfove srečke po 10 gld.	27 " — "
Kreditne srečke po 100 gld.	201 " — "
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	519 " — "
Papirnati rubelj	1 " 26 1/4 "

Trgovski pomočnik

izučen v trgovini mešanega blaga, želi ustopiti
tako v službo. Več je slovenskega in nemškega
jezika ter v tej stroki trgovine popolno izurjen.

Ponudbe vzprejema **Pavel Turk**, Draga
pri Rakeku. (1011-1)

Zahvala.

Vsem častitim znancem in prijateljem, ki so
nam kakorkoli izrazili milo sočutje ob smrti na-
šega predragega pokojnika, gospoda

Janeza Kozjeka

njemu pa tako obilo izkazali zadnjo čast, izre-
kamo najpriskrbenjšo zahvalo.

(1010)

Zalujoci ostali.

Dr. Friderika Lenglela

Brezov balzam.



Že sam rastlinski sok, ka-
teri teče iz breze, ako se navrti
njeno deblo, je od pamtiveka
znan kot najizvrstnejše lepotilo;
ako se pa ta sok po predpisu
izumitelja pripravi kemičnim
potem kot balzam, zadobi pa
čudovit učinek.

Ako se namaže zvečer z
njim obraz ali drugi deli polti,
ločijo se še drugi dan ne-
znatne luskinke od polti, ki postane valed
tega čisto bela in nežna.

Ta balzam zgledi na obrazu nastale gube in ko-
žave pike ter mu daje mladostno barvo; polti pode-
luje beloto, nežnost in čvrstost; odstrani kaj nagio
pege, žoltavost, ogerce, nosno rudečico, zajedce in
druge nesnažnosti na polti. — Cena vreč z navodom
vred gld. 1.50.

Dr. Friderika Lenglela

BENZOE-MILO.

Najmilejše in najdobrodejnejše milo, za kožo
nalašč pripravljeno, 1 komad 60 kr. (3-12)

Dobiva se v Ljubljani v Uh. pl. Trnkóczy-ja
lekarni in v vseh večjih lekarnah. — Pošta naró-
čila vzprejema W. Henn, Dunaj, X.

Ces. kr. avstrijske državne železnice.

Izvod iz voznega reda

veljaven od dne 1. junija 1898. leta.

Odhod iz Ljubljane juž. kol. Praga čez Trbiž.
Ob 12. uri 5 m. po noči osebni vlak v Trbiž, Beljak Celovec,
Franzenfeste, Ljubno; čez Selzthal v Ausse, Solnograd; čez
Klein-Reifling v Steyr, Linc, na Dunaj via Amstetten. — Ob
7. uri 5 m. zjutraj osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Ce-
lovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj; čez Selzthal v Solnograd;
čez Klein-Reifling v Linc, Budejevice, Plzenj, Marijine vare,
Heb, Francove vare, Karlove vare, Prago, Lipsko, čez Amstetten
na Dunaj. — Ob 11. uri 50 m. dopoldne osebni vlak v
Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selzthal, Dunaj.
— Ob 4. uri 2 m. popoldne osebni vlak v Trbiž, Beljak,
Celovec, Ljubno; čez Selzthal v Solnograd, Lenc - Gastein,
Zell ob jezeru, Inomost, Bregenc, Curih, Genevo Pariz;
čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budejevice, Plzenj, Marijine
vare, Heb, Francove vare, Karlove vare, Prago, Lipsko, Dunaj
via Amstetten. — Ob 7. uri 15 min. zvečer osebni vlak v Lesce-
Bled. Poleg tega vsako nedeljo in praznik ob 5. uri 39 m. po-
poldne v Lesce-Bled. — **Praga iz Novo mesto in v Ko-**
čevje. Mešani vlaki: Ob 6. uri 15 m. zjutraj, ob 12. uri
55 m. popoldne, ob 6. uri 30 m. zvečer. — **Prihod v**
Ljubljano j. k. Praga iz Trbiža. Ob 5. uri 46 m.
zjutraj osebni vlak s Dunaja via Amstetten, iz Lipskega,
Prage, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih
varov, Plznja, Budejevic, Solnograda, Linca, Steyra, Ausse,
Ljubna, Celovca, Beljaka, Franzensfeste. — Ob 7. uri 55 min.
zjutraj osebni vlak iz Lesce-Bleda. — Ob 11. uri 17 m.
dopoldne osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Karlovih
varov, Heba, Marijinih varov, Plznja, Budejevic, Solnograda,
Linca, Steyra, Pariza, Genevo Curiha, Bregenca, Inomosta,
Zella ob jezeru, Lenc-Gasteina, Ljubna, Celovca, Linca, Pon-
tabla. — Ob 4. uri 57 m. popoldne osebni vlak s Dunaja,
Ljubna, Selzthala, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pon-
tabla. — Ob 9. uri 6 m. zvečer osebni vlak s Dunaja, Lipska,
Prage, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov,
Plznja, Budejevic, Linca, Ljubna, Beljaka, Celovca, Pontabla.
Poleg tega vsako nedeljo in praznik ob 9. uri 55 m. vlak iz
Lesce-Bleda. — **Praga iz Novoga mesta in iz Kočevja.**
Mešani vlaki: Ob 8. uri 19 m. zjutraj, ob 2. uri 32 m.
popoldne in ob 8. uri 35 m. zvečer. — **Odhod iz Ljub-**
ljane d. k. v Kammika. Ob 1. uri 23 m. zjutraj, ob 2. uri
5 m. popoldne, ob 6. uri 50 m. in ob 10. uri 25 min. zvečer,
poslednji vlak samo ob nedeljah in praznikih. — **Prihod**
v Ljubljano d. k. iz Kammika. Ob 6. uri 56 m. zju-
traj, ob 11. uri 8 m. dopoldne, ob 6. uri 10 m. in ob
9. uri 55 min. zvečer, poslednji vlak samo ob nedeljah in
praznikih. (17-145)

Prodajalko

popolnoma večjo za trgovino z mešanim blagom.
tako vzprejme (915-7)

Julij Lenasi v Logatcu.

Kmetska posojilnica ljubljanske okolice

registrovana zadruga z neomejeno zavezo

v Ljubljani, na Marije Terezije cesti št. 1, v Knezovi hiši
obrestuje hranilne vloge po

4 1/2 %

(144-6)

brez odbitka rentnega davka, kojega zadruga sama
za vložnike plačuje, na kar se občinstvo opozarja.

Uradne ure vsak dan od 8. do 12. ure dopoldne.

Loterija jubilejske umetniške razstave.

300.000 srečk. Dunaj 1898. 30.000 dobitkov.

Žrebanje boče na Dunaju gotovo dne 12. julija 1898.

Glavni dobitki kron

20000, 10000, 8000, 6000

i. t. d. vr.

Srečke po 50 kr., 10 srečk po 5 gld., poština in zazuamek
dobitkov 10 kr. (861-14)

priporoča in razpošilja tudi proti povzetji sneška

loterijska pisarna zadruga tvarjajočih umetnikov dunajskih
Dunaj, Künstlerhaus, I., Lothringerstr. 9.

Kuponi in pisemske znamke se vzprejemajo v plačilo.

Na 10 srečk z zaporednimi številkami pripade dobitok.

Čast mi je naznaniti, da odprem jutri tukaj,

(1012-1)

na **Dvornem trgu št. 3**

pod trdko

L. Schwentner

novourejeno knjigarno in trgovino z muzikalijami,
umetninami, papirjem, pisalnim in risalnim orodjem.

Moja bogato in ukusno urejena zaloga — katero bodem popolnjeval vedno z najmoder-
nejšimi proizvodi — ponuja mi ugodno priliko, da bodem mogel ustrezati vsakovrstnim zahtevam.

Vsaki nalog izvršil bodem najhitreje in z vso skrbljivostjo; posebno pa si hočem prizadevati,
da si ohranim pridobljeno zaupanje s strogo pravilnim in poštenim postopanjem.

V Ljubljani, dne 30. junija 1898.

L. Schwentner.